

ตอนที่ 4

ความมั่งคั่งของเจ้าสาว

ข้อพระคัมภีร์: รม.6:19, 22; อฟ.5:25-27; วว.19:7-9; 1ธข.5:23; พพร.8:13-14

I. ขั้นตอนของการแบ่งแยกบริสุทธิ์ในด้านนิสัยคือขั้นตอนแห่งการช่วยให้รอดทางอินทรีภาพของเราซึ่งเป็นการแปรสภาพให้เรารุ่งเรืองเพื่อเราจะเป็นเจ้าสาวที่มั่งคั่ง, แยกบริสุทธิ์, และมีสง่าราศีสำหรับพระคริสต์ — 1ธข.4:3ก; 1ปต.1:15-16; อฟ.1:4-5; 5:25-27; 1ธข.5:23-24; รม.6:19, 22:

1. เอเฟซ. 5:25-27 เปิดเผยถึงความรักที่ครบสมบูรณ์ของพระเจ้าทั้งหมดในการนำเสนอพระคริสต์ต่อเราในสามช่วงเวลา:
 - (1) ในอดีต พระคริสต์ในฐานะพระผู้ไถ่ทรงสละพระองค์เองเพื่อคริสตจักรเพื่อการไถ่ในด้านหลักกฎหมายของเรา — “ฝ่ายสามีจงรักภรรยาของตน เหมือนดังที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและได้สละพระองค์เองเพื่อคริสตจักรด้วย” — ข้อ 25.
 - (2) ในปัจจุบัน พระคริสต์ในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตทรงกำลังแบ่งแยกคริสตจักรให้บริสุทธิ์ในด้านนิสัยโดยการทำให้คริสตจักรซาบซ่านไปด้วยองค์ประกอบของพระองค์เพื่อเธอจะได้เป็นคูครองของพระองค์; นี่คือการช่วยให้รอดทางอินทรีภาพอันเป็นการแปรสภาพเจ้าสาวให้มั่งคั่งและการเตรียมเจ้าสาว — “เพื่อจะแปรสภาพคริสตจักรให้บริสุทธิ์โดยการชำระล้างของน้ำในพระคำ” — ข้อ 26.
 - (3) ในอนาคต พระคริสต์ในฐานะเจ้าบ่าวจะทรงถวายคริสตจักรให้แก่พระองค์เองในฐานะคูครองของพระองค์เพื่อความอิมมอร์ทาลิตี้ของพระองค์ — “เพื่อพระองค์จะได้ถวายคริสตจักรที่มีสง่าราศีให้แก่พระองค์เอง โดยปราศจากตำหนิ, รอยย่น, หรือ [ความเจ็บป่วย] ประเภทเดียวกันนี้ แต่เพื่อให้คริสตจักรจะได้แยกบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ” — นี่คือการได้รับสง่าราศีของเราเพื่อการถวายเจ้าสาว — ข้อ 27.
 - (4) ในอดีต พระคริสต์ได้สละพระองค์เองเพื่อคริสตจักร; ในปัจจุบัน พระองค์ทรงกำลังแบ่งแยกคริสตจักรให้บริสุทธิ์; และในอนาคต พระองค์จะถวายคริสตจักรให้แก่พระองค์เองในฐานะคูครองของพระองค์ให้พระองค์อิมมอร์ทาลิตี้ ดังนั้นพระองค์ทรงรักคริสตจักรเพื่อจะแบ่งแยกคริสตจักรให้บริสุทธิ์ และพระองค์ทรงแบ่งแยกคริสตจักรให้บริสุทธิ์เพื่อจะถวายคริสตจักรที่มีสง่าราศีให้แก่พระองค์เอง.
2. ความมั่งคั่งของเจ้าสาวมาจากพระคริสต์ผู้ถูกกระทำเข้าสู่คริสตจักรและส่องสว่างออกจากคริสตจักรเพื่อจะถูกสำแดงผ่านคริสตจักร — ยชย.43:7; อฟ.3:21.
3. พระคริสต์ทรงเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศีและรัศมีแห่งความมั่งคั่งต่อพลไพร่ที่ยังเหลืออยู่ของพระองค์ — ยชย.28:5:
 - (1) มงกุฎเป็นเหมือนหมวกหรือมาลา ส่วนรัศมีคือสายคาดศีรษะอันเป็นส่วนที่มั่งคั่งและมีสง่าราศีที่สุดของมงกุฎ — อชด.28:36-39; 29:6; ยชย.62:3.
 - (2) เราจำเป็นต้องเล็ดลอดความมั่งคั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างต่อเนื่องในคริสตจักรซึ่งเป็นพระนิเวศแห่งความสง่ามของพระองค์ เพื่อเราจะถูกเปลี่ยนแปลงจากสง่าราศีสู่สง่าราศี คือถูกแปรสภาพให้มั่งคั่งโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะกลายเป็นเจ้าสาวที่มั่งคั่งของพระองค์โดยมีพระองค์เป็นรัศมีแห่งความมั่งคั่ง — 2กธ.3:18; วว.19:7-9; ยชย.28:5; บพส.27:4; ยชย.60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; วว.21:11.

II. การงานสำคัญอันดับแรกขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ที่ในการฟื้นฟูนี้คือการงานที่แท้จริงของพระองค์ในการเตรียมเราให้เป็นเจ้าสาวที่มีสง่าราศีของพระองค์; ถ้าไม่มีการแบ่งแยกบริสุทธิ์ในด้านนิสัยอย่างต่อเนื่องดังที่กล่าวไว้ในเอเฟซ. 5:26 แล้ว เจ้าสาวก็ไม่มีทางเตรียมพร้อม และวิวรณ์ 19:7-9 ก็ไม่มีทางสำเร็จเป็นจริง:

1. คริสตจักรกำลังถูกทำให้มั่งคั่งผ่านขั้นตอนของการแบ่งแยกบริสุทธิ์โดยพระคริสต์ในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่ทรงชำระเราด้วยการชำระล้างของน้ำที่อยู่ในพระคำของพระองค์ — อฟ.5:26-27.
 - (1) กรณีนี้บ่งชี้ว่าในพระคำของพระคริสต์มีพระวิญญาณนั้นในฐานะน้ำแห่งชีวิต; พระคำที่พระองค์ตรัสแก่เราคือวิญญาณและชีวิต — ยช.6:63.
 - (2) ในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต พระคริสต์คือพระวิญญาณผู้ทำการตรัส; ทุกสิ่งที่พระองค์ตรัสคือพระคำที่ชำระเรา; พระคำนี้ไม่ได้หมายถึงโลโก้ที่ชี้ถึงพระคำในยามปกติ แต่เป็นเรามาซึ่งชี้ถึงพระคำในยามจับพลัน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่องค์

พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสแก่เราในขณะนี้ — มธ.4:4; ยส.6:63; วว.2:7; 22:17ก; เทียบ ยชย.6:9-10; มธ.13:14-15; กจ. 28:25-31.

- (3) การตรัสของพระคริสต์คือพระวิญญาณนั้น; การตรัสของพระองค์คือการสถิตอยู่ของพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต — ยส. 6:63; อฟ.6:17.
 - (4) พระคริสต์ผู้อาศัยอยู่ภายในซึ่งเป็นพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตได้ตรัสพระคำในยามหลับฝัน, เป็นปัจจุบัน, และมีชีวิตอยู่เสมอ เพื่อจะชำระสิ่งเก่าและแทนที่สิ่งเก่าด้วยสิ่งใหม่ในระบบสิ่งใหม่ทดแทนสิ่งเก่า ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภายใน.
2. เมื่อผ่านขั้นตอนแห่งการชะล้างเช่นนี้ เราก็ซาบซ่านไปด้วยพระคริสต์และถูกทำให้งดงามโดยพระคริสต์ เพื่อจะเป็นเจ้าสาวที่แยกบริสุทธิ์, งดงาม, และสำแดงพระเจ้าของพระองค์ เป็นเจ้าสาวที่ปราศจากต่างปร้อยและไร้อำนาจ — วว.19:7; เทียบ พพร. 6:13; 8:13-14.
 3. พระคริสต์ในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตทรงแบ่งแยกคริสตจักรให้บริสุทธิ์โดยการชะล้างคริสตจักรตามการชำระของน้ำที่อยู่ในพระคำ; ถ้าหากตามทัศนคติอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว “น้ำ” ใน อฟ.5:26 หมายถึงชีวิตที่หล่อไหลของพระเจ้าซึ่งมีน้ำที่หล่อไหลเป็นแบบเล็ง (อชด.17:6; 1กธ.10:4; ยส.7:37-39; วว.7:17; 21:6; 22:1, 17); บัดนี้เรากำลังอยู่ในขั้นตอนแห่งการชะล้างนี้เพื่อคริสตจักรจะได้แยกบริสุทธิ์และปราศจากต่างปร้อย.
 4. ถ้าแปลตามตรง ศัพท์ในภาษากรีกที่แปลว่า “ล้าง” ใน อฟ.5:26 ก็คืออ่างล้างชำระ; ในพันธสัญญาเดิม เหล่าบุโรหิตใช้อ่างล้างชำระเพื่อจะชะล้างไปซึ่งความมลทินฝ่ายโลกของพวกเขา (อชด.30:18-21); เราต้องมาอ่านพระคัมภีร์และรับการชะล้างโดยอ่างล้างชำระแห่งน้ำที่อยู่ในพระคำทุกวัน ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น.
 5. ขณะที่เปาโลกล่าวถึงพระคำพร้อมด้วยขั้นตอนแห่งการชำระของพระคำ เขาใช้คำว่า “เรมา” ในภาษากรีก (อฟ.5:26); โลกอสคือพระคำของพระเจ้าที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อย่างเป็นทางการภายนอก; เรมาคือพระคำของพระเจ้าที่ได้ตรัสแก่เราในโอกาสพิเศษ (มก.14:72; ลก.1:35-38; 5:5; 24:1-8).
 6. เรมาเปิดเผยบางสิ่งแก่เราเป็นการส่วนตัวและโดยตรง; เรมาแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เราต้องไปจัดการและสิ่งที่เราต้องได้รับการชำระ (อ่างล้างชำระทำจากทองเหลืองเป็นกระบอกเงาที่ใช้สะท้อนและเปิดโปง — อชด.38:8); สิ่งสำคัญสำหรับพวกเราแต่ละคนคือ วันนั้นพระเจ้าได้ตรัสพระคำของพระองค์กับฉันหรือไม่?
 7. สิ่งหนึ่งที่เรานำมาด้วยความล้ำค่าเสมอคือ วันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้ายังคงตรัสแก่เราเป็นการส่วนตัวและโดยตรง; การเติบโตในชีวิตที่แท้จริงขึ้นอยู่กับการที่เราต้อนรับพระคำจากพระเจ้าโดยตรง; มีเพียงการตรัสของพระองค์ภายในเราจึงจะมีคุณค่าฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง — ฮบ.3:7-11, 15; 4:7; บพส.95:7-8.
 8. ประเด็นศูนย์กลางในการอธิษฐานของเราควรจะเป็นการที่เราปรารถนาที่จะได้รับการตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทำให้เราสามารถสำเร็จเป้าหมายแห่งแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระองค์ได้ตามความปรารถนาในพระทัยของพระองค์ที่ต้องการได้มาซึ่งเจ้าสาวซึ่งเป็นคู่ครองของพระองค์ — วว.2:7; เทียบ 1ซมอ.3:1, 21; อมส.3:7.
 9. ในภาคปฏิบัติจริงนั้น การสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นหนึ่งกับการตรัสของพระองค์; ทุกครั้งที่พระองค์ตรัส เราก็ตระหนักถึงการสถิตอยู่ของพระองค์ที่อยู่ภายในเรา; การตรัสของพระคริสต์คือการสถิตอยู่ของพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต.
 10. การตรัสของพระคริสต์ผู้อาศัยอยู่ภายในในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่อยู่ภายในเราคือน้ำที่ชำระซึ่งนางค์ประกอบใหม่มาสะสมไว้ในตัวเรา เพื่อแทนที่องค์ประกอบเก่าซึ่งอยู่ในนิสัยและสันดานของเรา; การชำระในระบบสิ่งใหม่ทดแทนสิ่งเก่านี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนไปทางภายในที่แท้จริงในด้านชีวิต ซึ่งเป็นความเที่ยงแท้ของการแบ่งแยกบริสุทธิ์ในด้านนิสัยและการเปลี่ยนแปลง.
 11. เราต้องถูกแปรสภาพให้งดงามโดยพระคริสต์ในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่ทำการตรัสซึ่งอยู่ในวิญญาณของเรา; เรากลายเป็นคริสตจักรที่มีสง่าราศีของพระองค์ได้โดยการตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต — อฟ. 5:26-27; วว.2:7.

III. เอเฟซัส 5:27 เปิดเผยว่าในที่สุดคริสตจักรในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์จะกลายเป็นคริสตจักรที่มีสง่าราศี เป็นคริสตจักรที่สำแดงพระเจ้า “โดยปราศจากตำหนิ, รอยย่น, หรือความเจ็บป่วยประเภทเดียวกันนี้ แต่เพื่อให้คริสตจักรจะได้แยกบริสุทธิ์และปราศจากต่างพร้อย”:

1. ความมั่งคั่งหนึ่งเดียวของเราคือการที่พระคริสต์ส่องสว่างออกจากภายในเรา; สิ่งที่อยู่ภายในเราที่พระคริสต์ทรงชื่นชมคือการสำแดงของพระคริสต์ — บปส.50:2; 2กธ.3:15-18; เทียบ อชด.28:2:
 - (1) “ดวงตาของเจ้าจะเห็นกษัตริย์ผู้ทรงสง่างาม” (ยชย.33:17n); “และกษัตริย์จะทรงปวารณาความงามของพระนาง” (บปส.45:11n).
 - (2) “ยอธรักของฉันทนอัย เธอช่างงดงามประหนึ่งกรุงที่ระชาและงามน่ายรักดังกรุงเยรูซาเล็มเธอน่าเกรงขามดังกองทัพมีธงประจำ” — พพร.6:4.
2. การที่เจ้าสาวเตรียมพร้อมนั้นหมายความว่าเธอได้สวมใส่ “ผ้าป่านเนื้อละเอียด สุกใสสะอาด” ซึ่งได้แก่ “การประพฤติที่ชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน” (ว.19:8); ผ้าป่านเนื้อละเอียดนี้คือความมั่งคั่งของเจ้าสาว.
3. ในวันจัดงานมงคลสมรส เจ้าบ่าวยอมใส่ใจต่อความมั่งคั่งของเจ้าสาวของเขามากกว่าความสามารถของเธอ; องค์พระเยซูเจ้าซึ่งเป็นพระเจ้าของเราทรงใส่พระทัยต่อความมั่งคั่งของพระองค์เองที่สำแดงออกมาผ่านสภาพมนุษย์ของเรา; เราจำเป็นต้องถูกแปรสภาพให้งดงามทุกวันโดยพระองค์เพื่อเราจะถูกเตรียมให้พร้อมสำหรับการนำไปถวายแด่พระองค์เป็นเจ้าสาวที่น่ายรักของพระองค์.
4. ทุกครั้งที่เราใช้เวลามาแลดูความมั่งคั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพระคำของพระองค์โดยการนำพระคำของพระองค์มาอ่าน อธิษฐานและคิดรำพึง (อฟ.6:17-18; บปส.119:15) พระองค์ก็ทรงกลายเป็นความมั่งคั่งของเรา และเราก็ถูกแปรสภาพให้งดงามโดยพระองค์เพื่อจะกลายเป็นพระนิเวศน์แห่งความสง่างามของพระองค์ เพื่อพระองค์จะถูกแปรสภาพให้งดงามด้วย (27:4; 2กธ.3:18; ยชย.60:7ข, 9ข, 13ข, 19ข, 21ข).
5. การชำระล้างของน้ำในพระคำที่อยู่ในเอเฟซัส 5:26 ได้จัดการกับตำหนิและรอยเหี่ยวย่นเป็นสำคัญ; ตำหนิชี้ถึงสิ่งที่ไม่ดีจากชีวิตธรรมชาติ ส่วนรอยเหี่ยวย่นเกี่ยวข้องกับความแก่แก่; มีเพียงน้ำแห่งชีวิตที่สามารถชำระล้างไปซึ่งข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ในระบบสิ่งใหม่ทดแทนสิ่งเก่าโดยการเปลี่ยนแปลงแห่งชีวิต.
6. การแยกบริสุทธิ์คือการถูกขานไปด้วยพระคริสต์และถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระคริสต์ ส่วนการปราศจากต่างพร้อยคือการไร้ตำหนิและรอยเหี่ยวย่น โดยไม่มีอะไรที่ไม่ดีจากชีวิตธรรมชาติแห่งคนเก่าของเรา — เทียบ พพร.4:7.
7. คริสตจักรยังไม่มี “ความเจ็บป่วยประเภทเดียวกันนี้” ด้วย ซึ่งหมายความว่าคริสตจักรจะไม่มี “ข้อบกพร่องอย่างนั้นหรืออย่างนั้น”; พระเจ้าจะทรงนำคริสตจักรไปสู่จุดที่ไม่มีอะไรให้ผู้อื่นกล่าวโจมตีได้เลย — อฟ.5:27.

IV. เอเฟซัส 5:26-27 สอดคล้องกับบทเพลงไพเราะ 8:13-14; พระคัมภีร์ทั้งสองแห่งล้วนเปิดเผยว่าเราถูกเตรียมให้พร้อมเป็นเจ้าสาวที่มีสง่าราศีของพระองค์ซึ่งปวารณาการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์โดยการตรัสของพระองค์ที่มีต่อเรา — “โอ เธอผู้อยู่ในสวน พวกเพื่อนๆ ของดิฉันคอยฟังเสียงของเธออยู่ ขอให้ดิฉันได้ยินเสียงเธอ. ที่รักของดิฉันจำ เร็วเข้าเถาะ ขอให้เธอเป็นดังเสียงผาหรือกวางหนุ่มที่อยู่บนภูเขาที่เต็มไปด้วยเครื่องเทศ”:

1. ในบทเพลงไพเราะ ผู้แสวงหาที่รักพระคริสต์ทูลต่อพระองค์ผู้อาศัยอยู่ในผู้เชื่อทั้งหลายซึ่งเป็นสวนของพระองค์ให้เธอได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ ในขณะที่พวกเพื่อนๆ ของเธอกำลังคอยฟังพระสุรเสียงของพระองค์อยู่ — 8:13; เทียบ 4:13-16; 5:1; 6:2:
 - (1) กรณีนี้บ่งชี้ว่าในการงานที่คนรักของพระคริสต์อย่างเราจะทำเพื่อพระองค์ผู้เป็นที่รักของเรานั้น เราจำเป็นต้องคงไว้ซึ่งการสามัคคีธรรมระหว่างเรากับพระองค์ คอยฟังพระองค์อยู่เสมอ — ลก.10:38-42.
 - (2) ชีวิตของเราขึ้นอยู่กับพระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการทำงานของเราก็ขึ้นอยู่กับพระบัญชาของพระองค์ (ว.2:7; 1ชมอ.3:9-10; เทียบ ยชย.50:4-5; อชด.21:6); ถ้าไม่มีพระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะไม่มีการเปิดเผย, ความสว่าง, และการรู้จักที่เป็นส่วนตัวต่อพระคริสต์ในฐานะกษัตริย์ของเรา (ยชย.6:1, 5), องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (2กธ.5:14-15), ศิระษของเรา (กช.2:19), และสามีของเรา (2กธ.11:2); ทั้งชีวิตของผู้เชื่อทั้งหลายนั้นขึ้นอยู่กับการทำงานขององค์พระผู้เป็น

เจ้าอย่างสิ้นเชิง (อฟ.5:26-27).

2. ในฐานะบทสรุปของหนังสือแห่งบทกวีเล่มนี้ คนรักของพระคริสต์ได้อธิษฐานขอให้ที่รักของเธอรีบกลับมาในฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นของพระองค์ (เสียงผาและกวางหนุ่ม) เพื่อจะก่อตั้งอาณาจักรที่หวานชื่นและงดงามของพระองค์ (ภูเขาสีเขียวที่เต็มไปด้วยเครื่องเทศ) ซึ่งจะเติมเต็มทั่วแผ่นดินโลก — พพร.8:14; วว.11:15; ดนอ.2:35:

- (1) คำอธิษฐานเช่นนี้เป็นภาพบรรยายถึงการเข้าสนิทและการสามัคคีธรรมระหว่างพระคริสต์ผู้เป็นเจ้าของกับคนรักของพระองค์ซึ่งเป็นเจ้าสาวในความรักยามสมรสของพวกเขา; กรณีนี้ก็เหมือนกับที่คำอธิษฐาน (ซึ่งเป็นบทสรุปของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม) ของโยฮันผู้เป็นคนรักของพระคริสต์ ได้เปิดเผยถึงแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับพระคริสต์และคริสตจักรในความรักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ — วว.22:20.
- (2) “องค์พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด!” คือคำอธิษฐานสุดท้ายที่อยู่ในพระคัมภีร์ (ข้อ 20); พระคัมภีร์ทั้งเล่มจบลงด้วยความปรารถนาที่มีต่อการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่แสดงออกมาเป็นคำอธิษฐาน.